

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010364
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010364.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2015, v trestnej veci odsúdeného P. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Pp 28/15, zo dňa 14.05.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť ods. P. U..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s ust. § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. žiadosť odsúdeného P. U. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.5.2013 sp. zn. 2T 57/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.9.2013 sp. zn. 7To 20/2013 vo výmere 2 rokov zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, ktorú do rozhodovania krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený P. U. bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.5.2013 sp. zn. 2T 57/2013 uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods.1, ods.2 písm. b/, ods.3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To 20/2013 zo dňa 19.9.2013 bol rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 57/2013 zrušený vo výroku o treste a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov za aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa 28.11.2013. Počas výkonu trestu bol raz disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, bol však zaznamenaný aj jeden negatívny poznatok. V hodnotení ÚVV a ÚVTOS L. dňa 2.4.2015 konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá s tým, že riziko jeho sociálneho zlyhania je stredné. Napriek tomu odporúčili odsúdeného podmienkovo prepustiť a uložiť nad správaním odsúdeného v skúšobnej dobe podmienkového prepustenia probačný dohľad.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že odsúdený má v tomto registri päť záznamov, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trest odňatia slobody vykonáva druhýkrát, v minulosti bol raz podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin možno ju podmiennečne prepustiť po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Aj keď podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, môže ho súd použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci dvoch tretín súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojim správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd na základe vykonaného dokazovania nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, natoľko, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť. Odsúdený bol v minulosti raz podmiennečne prepustený z výkonu trestu, teda dostal šancu viesť riadny život. Napriek tomu túto možnosť nevyužil a opakovane sa dopustil majetkového trestného činu. Skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ iba raz disciplinárne odmenený síce čiastočne poukazuje na prevýchovný vplyv výkonu trestu na odsúdeného, skutočnosť, že je v pravidelnom kontakte so svojimi príbuznými taktiež môže pôsobiť výrazne motivačne, avšak skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu, a napriek tomu sa po roku a 5 mesiacoch dopustil trestného činu, nenasvedčuje tomu, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, čo vyplýva aj zo záverov hodnotenia ústavu, kde sa konštatuje, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, aj krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie dvoch tretín uloženého trestu, boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu natoľko polepšil, žeby sa od neho mohlo očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, a krajskému súdu nezostávalo nič iné, len jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.